

gunstigere, saa at det ikke bliver saa dyrt at skaffe sig det Fornødne til Livets Ophold, og, naar Gagen da stiger over hvad Embedsmændene ellers er vant til at gjøre Regning paa, vil han vænne sig til en anden Maade at leve paa; Følgen deraf vil være, at, naar der atter kommer en Dyrtd, trænger han til et nyt Gagetillæg, og saaledes kunne vi vedblive uden at see nogen Grændse. Jeg skal derfor tillade mig at give Thinget Anledning til at afgjøre, om det er rigtigt at gjøre Bevillingen paa 2 Aar, idet jeg skal tillade mig at stille et Endringsforslag, efter hvilket Bevillingen skulde indskrænkes.

Jeg skal ogsaa tillade mig at foreslaae en anden Forandring, som jeg anseer for ønskelig og fornøden, hvorved den hele Gageforbedring, som tilfjættedes, blev udført paa en for os billigere og for Embedsmændene gavnligere Maade, og saaledes, at vi bleve sikrede imod at komme til at yde Mere til Embedsmændenes Underhold, end hvad der ved de til enhver Tid givne Forhold kan være fornødent. Dette formener jeg kan opnaaes derved, at det ærede Thing gaaer ind paa et Forslag som det, hvortil Grundtanken er givet af Mindretallet i Landsthingets Udvalg, nemlig saaledes, at der skeer en Deling i Gagerne, saa at den ene Deel ansættes i Byg og udbetales efter Priser, der maae rette sig efter de til enhver Tid gjældende Kornpriser. Man kan jo her vælge flere Maader at bestemme Prisen paa, men under de nuværende Omstændigheder, vil det vistnok være det Simpleste at slutte sig til de Bygpriser, der aarlig blive bestemte, altsaa f. Ex. Capitelstarten for Sjællands Stift. Principet for Forslaget er saa simpelt, at det ikke behøver nogen længere Udvikling. Vi give derved Embedsmændene en Indtægt, som retter sig efter de Priser, der til enhver Tid ere paa de vigtigste Livsfornødenheder, og sætte dem saaledes istand til at forskaffe sig saameget af disse, som de behøve til deres Underhold, ligemeget om Priserne ere høie eller lave. Det er en Selvfølge, at man ved Forslag i den Henseende maa gjøre en saadan Fordeling, at de lavere Gager i vanskelige Tider faae et større Tilskud end de høiere, og det vil jo kunne skee, f. Ex., som jeg har tænkt mig, ved

at fastsætte, at en vis Deel af enhver Gage, f. Ex. 100 Rd., stedse forandres til Byg, saa at 100 Rd. sættes lige med 25 Td. Byg, der altsaa beregnes til en Pris af 4 Rd. pr. Td., hvilket er Middeltallet af Capitelstarten for Byg for de 10 Aar, fra 1844 til 1854. Det var altsaa den ene Deel af Beløbet, denne constante Deel af 100 Rd., der blev forandret til Byg, men dernæst kunde af hvad der oversteeg 100 Rd. de 20 Rd. af hvert 100 forandres til 5 Tdr. Byg, hvorved der frembragtes en stigende Scala i Byg, foruden den stigende Scala i Penge, som tilkommer enhver Embedsmand. Ved at gaae denne Vej, vil man tillige opnaae en anden Forandring i det foreliggende Lovforslag, som jeg anseer for ikke at være uden Vigtighed. Der er nemlig ved Lovens § 5 gjort en bestemt Forskjel mellem de under Ministeriet værende ikkepensionsberettigede Embedsmænd og Bestillingsmænd og de pensionsberettigede. Jeg skal nu ikke her opholde mig ved, at denne Paragraph forekommer mig at være noget uklart, idet man ikke kan see, hvorvidt Ministeriet noie skal holde sig de ved Loven af 5te April 1855 givne Regler for Fordelingen af Dyrtdsunderstøttelsen efterrettelig i Cøt og Alt, eller hvorvidt man maa afvige derfra, ligesom man heller ikke ganske klart kan see, hvilket Beløb det er, der er stillet til Raadighed, om det er det Beløb, der virkelig er udbetalt, eller det, der er bevilget til Dyrtdsunderstøttelsen. Jeg skal, som sagt, ikke holde mig ved disse Enkeltheder, men blot udhæve som en Fordeel ved det af mig bebudede Forslag, at man ikke gjør den Forskjel, som her er gjort mellem de Pensionsberettigede og Ikkepensionsberettigede, thi jeg troer, at man med Grund kan antage, at den største Deel af de ikkepensionsberettigede Embedsmænd ere dem, der ere uheldigst stillede. De have for det Første ingen Pensionret. Det er et Uheld, og, føier man dertil, at de skulle behandles paa en ganske anden Maade end de pensionsberettigede Embedsmænd, saa synes mig, at man forværrer deres Stilling. Naar man derimod ved den nævnte Gagefordeling indretter Loven saaledes, at den samme Regel kommer til at gjælde de pensionsberettigede og de ikkepensions-